

INTENCIONS DE PREGÀRIA EN LES MISSES

Dissabte dia 7.- Mare de Déu del Roser

Vespre (festiva), 20 h.- Fam. Torredemer Roig./ Difunts famílies Mèlich Oriol./ Maria Escala Pujades i difunts família.

Diumenge dia 8.- DIUMENGE 27 DE DURANT L'ANY. MARE DE DÉU DEL REMEI.

9 h.- Missa.

12:00 h.- Difunts família Castells Roca

12,00 h.- *Missa a l'ermita del Remei.*

Ermita de Sant Roc, 11 h.: Celebració dominical amb diaca.

Dilluns dia 9.-Sant Abraham, patriarca, pare en la fe.

20 h.- Difunts família Prat Salvans.

Dimarts dia 10.- Sant Tomàs de Villanueva, bisbe de València

9 h.- Missa. Sebastià Clajer i difunts de la família.

20 h.- Missa

Dimecres dia 11.- Sant Joan XXIII, papa

9 h.- Missa

20 h.- Missa

Dijous dia 12.- Mare se Deu del Pilar, patrona d'Aragó.

10h.- Missa de la Mare de Déu del Pilar

A LA TARDA NO HI HA MISSA

Divendres dia 13.- Sant Eduard, rei d'Anglaterra

9 h.- Antoni Sanromà Parellada (8è. aniversari)

20 h.- Teresina Masana (sant)./ Pilar Pérez (sant)

Dissabte dia 14.- Sant Calixte I, papa i màrtir./ Sant Just, bisbe

Vespre (festiva), 20 h.- Teresa Muñoz (sant) i difunts Esteve Duran.

Joaquim Boada Bayés

Josep M. Gil Tuset

Diumenge dia 15.- DIUMENGE 28 DE DURANT L'ANY. Santa Teresa d'Àvila.

9 h.- Josep M. Aymerich Costa . Teresa Boltà i família

12:00 h.- **MISSA I SAGRAMENT DE LA CONFIRMACIÓ** presidida per Mons.

Agustí Cortés, bisbe de Sant Feliu de Llobregat.

Sebastià Clajer i difunts de la família.

En acció de gràcies 66 aniversari casament Joaquim i Núria.

Ermita de Sant Roc, 11 h.: Celebració dominical amb diaca.

- **ESPAI DE PREGÀRIA: demà dilluns, a ¼ de 8 del vespre: EXPOSICIÓ DEL SANTÍSSIM I MISSA.**

Parròquia de Sant Vicenç Màrtir

VIDA PARROQUIAL

Plaça de Sant Jordi, 4-6

08620 Sant Vicenç dels Horts

www.vidaparroquial.cat

Telf. 93 656 02 01

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

santvicenc685@bisbatsantfeliu.cat

Parròquia Sant Vicenç, màrtir

@vidaparroquial

Per fer donatius a la Parròquia a través de Bizum, indicar codi ONG 02752.

DIUMENGE 27 DE DURANT L'ANY. 8 D'OCTUBRE DE 2023 N° 37.

LA CONFIRMACIÓ, UN SAGRAMENT OBLIDAT

Diumenge vinent vindrà el Sr. Bisbe a Confirmar 4 joves i 3 adults. No hi ha dubte que aquesta poca participació obeeix a un problema més general: la davallada de la pràctica sacramental en general: menys baptismes, menys primeres Comunions, menys casaments, menys celebracions exequials catòliques... Pocs cristians s'acosten al sagrament del perdó... I no ho oblidem: darrere aquesta situació hi ha una disminució en molts de la seva pertinença a l'Església. L'Església –diuen- els ha decebut. Però és tan gran aquesta decepció com allunyar-se dels sacraments? Val la pena infligir-nos nosaltres mateixos aquest càstig, renunciant a aquelles "fonts" d'aigua viva que són els sacraments? Perquè m'han decebut comportaments indignes, em privaré de viure la fe? Tot el contrari: en temps de tempestats, de proves, és quan més necessitem afermar-nos en la fe a través dels sacraments i la pertinença en l'Església.

Aquesta reflexió me l'ha suggerit l'afebliment de la fe amb motiu de la no recepció dels sacraments. Parlant del sagrament de la Confirmació, no es té prou en compte que forma part dels sacraments de la iniciació cristiana, juntament amb el Baptisme i l'Eucaristia.

El Catecisme de l'Església catòlica explica molt bé què significa aquest sagrament. Val la pena repassar el que ens diu. "Cal explicar als fidels que la recepció d'aquest sagrament és necessària per a l'acompliment de la gràcia baptismal. Pel sagrament de la Confirmació, els creients es vinculen més perfectament a l'Església, s'enriqueixen amb una fortalesa especial de l'Esperit Sant, i així s'obliguen amb un compromís més gran

a difondre i a defensar la fe amb la paraula i les obres com a veritables testimonis del Crist".

Per això no és estrany que el Dret Canònic demani (nº 874) entre altres coses als qui han de ser padrins (de Baptisme, de Confirmació...): "*que sigui catòlic, confirmat i ja hagi rebut el santíssim sagrament de l'Eucaristia...*"

De moment aquí els nostres bisbes no ho han imposat com un requisit indispensable, però s'invita a tenir-ho en compte i s'ofereix als nivis que van a casar-se. En molts llocs, però, aquesta norma ja és vigent i es demana a nuvis, a padrins, etc. Exemples: diversos llocs d'Espanya (Andalusia, etc.) També a Itàlia, a molts països d'Amèrica... I què passa? Que són molts els qui descobreixen ara que no són confirmats, la família els demana que siguin padrins, però no ho poden ser quan des de la parròquia se'ls demana que siguin, no només batejats, sinó també confirmats i que hagin fet la Primera Comunió...

L'Església es torna massa legalista o potser demana autenticitat i seriositat als seguidors de Jesús?. Està clar que no podem quedar contents amb complir la norma externa. Però tampoc vol que convertim les coses sèries en pur folklore i que no es prengui seriosament ser membre de l'Església. Preguem avui per l'Església i pels joves i adults que es confirmaran. Que l'Esperit Sant ens confirmi en la fe i en l'amor.

Mn. Anton Roca

ACTIVITATS

- ✓ **DIUMENGE VINENT, A LES 12,00 H:**
MISSA I SAGRAMENT DE LA CONFIRMACIÓ:
4 joves i 3 adults rebran aquest sagrament. Presidirà el nostre Bisbe Mons. Agustí Cortés Soriano.
- ✓ **DONACIÓ DE PIANO MUSICAL A LA PARRÒQUIA**
El grup instrumental Ítaca ha fet donació a la parròquia d'un piano digital. El que teníem actualment, també de l'esmentat grup, estava deteriorat, amb teclcs que ja no sonaven.
Agraïm a Ítaca aquest gest que han pogut fer a partir d'un fons econòmic obtingut de les seves actuacions al llarg de la seva història.
Aquest piano-orgue està al servei de la parròquia, tant per les actuacions d'Ítaca com per acompanyament en qualsevol celebració litúrgica. Moltes gràcies, Ítaca!
Animem a voluntaris organistes o pianistes que vulguin acompanyar

les nostres celebracions dominicals. I joves que vulguin participar en aquest grup musical.

- ✓ **DIJOUS, DIA 12: MARE DE DÉU DELPILAR**
En ser dia festiu (no de precepte) la Missa serà a les **10 del matí**.
- ✓ **CONSELL PASTORAL PARROQUIAL:** dimecres, dia 11, a les 21 h.

QUÈ FER AMB EL DOLOR I EL MAL

La vida de l'escriptora novaiorquesa Abigail Thomas va patir un canvi radical quan van atropellar el seu marit, perquè el seu cervell va quedar destrossat. Ella va haver d'abandonar Manhattan i anar a viure al camp, al costat de la residència on el seu marit va ser ingressat.

Va haver d'aprendre a estimar el seu marit d'una manera diferent, va haver de buscar un altre tipus de felicitat, va aprendre a convertir el seu dolor en matèria per als seus escrits. Un dels seus llibres, *Una vida de tres perros*, on explica la seva transformació personal, va ser reconegut com un dels millors de l'any.

Encara que va estimar i va cuidar el seu marit fins que va morir, explica que va viure un altre moment molt dur quan, en una entrevista que li van fer, li van preguntar: "Si pogués tornar enrere i fer que l'accident del seu marit no hagués passat, què faria?". Abigail Thomas diu que va dubtar. Després d'aquell instant de dubte, va sentir que no mereixia continuar vivint. Com podia haver dubtat? Va ser un nou dolor, aquest de culpabilitat, afegit al que ja patia.

Aquests sentiments negatius, tòxics, que de vegades ens assalten, sentiments dels quals ens avergonyim, formen part de nosaltres. Estem fets de blat i de zitzània, de forces constructives i destructives. El bé i el mal conviuen o malviuen en el nostre interior.

Quan era jove, ens deien que el pecat no consisteix a sentir, sinó a consentir. No és pecat allò que sents, sinó allò que consentis. És dolorós patir adversitats com l'accident o la mort d'una persona propera. És dolorós experimentar en el nostre interior sentiments negatius, tòxics, i encara més envers persones que estimes. Però en tots dos casos l'important no és allò que sentim, sinó allò que consentim, és a dir, el que fem amb el que sentim.

A la llum de Jesús i amb la força de l'Esperit, tant el dolor provocat per les adversitats com el dolor provocat pels nostres sentiments destructius, es poden convertir en una oportunitat per ser més humils i alhora per apropar-nos més a Déu.

Joan Ferrés Prats